

met udgør en væsentlig hindring for en mere generel anvendelse af indsatsregulering i den nationale regulering.

Som det fremgår, er der fordele og ulemper ved samtlige reguleringsformer. Det vurderes ikke at være muligt at finde en reguleringsform, der i enhver henseende er optimal. Det må erkendes, at det eksisterende system med stor vægt på rationsfiskeri – også i blandede fiskerier – fører til discard.

Baggrunden for, at der fortsat lægges så stor vægt på rationssystemet er bl.a., at rentabiliteten for det enkelte fartøj traditionelt består i fiskeri på flere arter og ofte i flere farvande afhængig af sæsonen. Hertil kommer at det med de forholdsvis små kvoter i forhold til den danske fiskerflådes fangstkapacitet af hensyn til indtjeningen er påkrævet, at kvoterne udnyttes fuldt ud.

5.2.2 Flådekapacitet

Rammerne for fiskerflådens størrelse er fastlagt i forbindelse med Strukturlovens vedtagelse i juni 1996. Spørgsmålet om hvilke rammer, der skal gælde for dens fornyelse er i dag afgørende for udviklingen i erhvervets konkurrencesituation i de kommende år.

Den danske fiskerflåde er med en gennemsnitsalder på 32 år relativt gammel og utidssvarende i forhold til nutidens krav om fangstbehandling, sikkerhed, og arbejdsmiljø.

Begrænsede fangstmuligheder og prisreduktioner for en række vigtige fiskearter betød i perioden efter 1993 en negativ opsparring i erhvervet. På baggrund af effekten af især ophugningsordningen og Refinansieringsordningen i 1993, skønnes det, at der i dag sker en vis positiv konsolidering i erhvervet. Den positive udvikling skal dog ses på baggrund af flådens alder og deraf følgende lave samlede afskrivningsgrundlag.

Fiskere, der investerer i nye fartøjer må påregne at øge antallet af fiskedage betydeligt for at opnå en tilfredsstillende økonomi: Det gennemsnitlige antal havdage for aktive fartøjer over 5 BT var i 1994 på 133 havdage. Ca. 12% af fartøjerne havde over 200 havdage.

Det blev ved vedtagelsen af Fiskeristrukturloven i 1996 forudsat, at flådens størrelse fortsat skal nedbringes. Der kan således disponeres over en kapacitetsramme på 1/3 af den tonnage, der tages ud med ophørsstøtte, svarende til 5.300 BT/BRT fra 1997 til 1999. Rammen omfatter både moderniseringer og nybygninger, og

dens beskedne størrelse betyder, at den ikke i større omfang kan bidrage til fornyelsen af flåden. Fornyelsen af flåden kan også opnås ved, at fiskerne selv erstatter fartøjer, der er i fiskerflåden med nye.

De gældende regler for fartøjsudskiftninger forudsætter, at fiskere, der ønsker at udskifte et gammelt fartøj med et nyt, skal have ejet det fartøj der udgår i 2 år.

5.2.3 Det rekreative fiskeri

Det rekreative fiskeri reguleres ikke af EU. Det er overladt til de enkelte medlemslande at fastsætte rammerne for dette fiskeri, under hensyn til de eksisterende ressourcer.

Betegnelsen rekreativt fiskeri omfatter lystfiskere og fritidsfiskere.

Saltvandsfiskeriloven definerer lystfiskeri, som et fiskeri der drives med lette håndredskaber (stang, pilk og lignende).

I de kystnære områder fiskes både af lystfiskere, fritidsfiskere og erhvervsfiskere. Fiskeriet i de ferske vande drives primært af lystfiskere. Tilstedeværelsen af de forskellige grupper inde for fiskeriet i de samme fiskeområder kan undertiden medføre visse interessemodsatninger. Blandt andet i forbindelse med reglerne for anvendelse af bestemte redskaber i visse områder.

De generelle regler skal medvirke til, at også det rekreative fiskeri kan ske på et bæredygtigt grundlag samtidig med, at så mange som muligt kan have glæde af fiskeriet. I reglerne søges de forskellige interesser inden for fiskeriet et så vidt muligt tilgodeset.

Lystfiskere og fritidsfiskere skal have et fisketegn eller en fritidsfiskerilicens. Indbetalingerne herfra anvendes til fiskepleje. De samlede indbetalinger udgør ca. 25 mio. kr. om året. Et udvalg med repræsentanter fra fiskeriforeningerne rådgiver om anvendelsen af midlerne til fiskepleje, herunder udsætning af fisk.

Fiskeplejen er aktiv bestandsopbygning, hvor udsætning af fisk er central. Denne skal foregå i så stor respekt af naturen som muligt. Det overordnede mål er ophjælpe gydebestande til naturlig størrelse. Der ydes derfor også tilskud til vandløbsrestaurering med henblik på at ophjælpe naturlige gydemuligheder.

5.2.4 Akvakultur

Regeringen har med »Perspektivplan for akvakulturerhvervet i Danmark« udarbejdet en selvstændig redegørelse med anbefalinger for akva-